

Arrest

nr. 60 072 van 20 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 28 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. JONCKERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Bujanovac (Servië) en bent u in het bezit van de Servische nationaliteit. In maart 2004 leerde u uw huidige partner, S.(...) K.(...) (O.V. X), kennen. Na de incidenten op 17 maart 2004 in Kosovo was uw partner van Gračanica (Kosovo) naar Bujanovac gevlucht. Jullie huwden traditioneel en een maand later, in april 2004, keerden jullie samen terug naar Gračanica. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich steunt op dezelfde asielmotieven die uw partner ten overstaan van het Commissariaat-generaal naar voren bracht. Uw partner verklaarde Kosovo te hebben verlaten ten gevolge van de aanhoudende pesterijen die jullie er kenden naar aanleiding van jullie

etniciteit. Zo werd uw partner geregeld in de wijk waar jullie woonden achtervolgd en geslagen door gemaskerde Albanezen. Voorts gebeurde het vaak dat er door onbekenden met stenen op jullie woning werd gegooid. Wanneer uw partner zich op straat begaf, werd hij meermaals door Serviërs verbaal bedreigd. Ten slotte gebeurde het ook regelmatig dat onbekenden jullie woning binnenvielen en u en uw partner bedreigden. Een aantal keren werd uw partner daarbij geslagen. U wenst niet naar Kosovo of Servië terug te keren daar u vreest dat uw partner opnieuw problemen zou kennen. U bent in het bezit van uw Joegoslavisch paspoort, uitgereikt op 27 april 2000 te Vranje (Servië); uw Servisch nationaliteitsbewijs en uw geboorteakte, beide uitgereikt op 29 juli 2009 te Bujanovac; en ten slotte uw gezondheidsboekje, uitgereikt te Bujanovac.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag integraal steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw partner, S.(...) K.(...) (O.V. 6.511.611), werden uiteengezet (CGVS, p. 6). In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Voor wat Kosovo betreft, dient vooreerst te worden opgemerkt dat er ernstig kan worden getwijfeld aan uw beweerde continue en recent verblijf tot oktober 2009 in Gračanica. Dat er met rede ernstige vragen kunnen worden gesteld bij uw beweerde verblijf van de afgelopen jaren in Kosovo is ondermeer te wijten aan een geheel gebrek aan Kosovaarse identiteitsdocumenten – zoals ondermeer een identiteitskaart van UNMIK of een nieuwe Kosovaarse identiteitskaart – van uw partner K.(...) S.(...). Uw verklaring voor dit gebrek aan documenten, met name dat u geen geld had om uw partner in te schrijven en dat de inschrijving van uw partner niet mogelijk was daar zij Servische is en reeds geregistreerd stond in Bujanovac, is geenszins afdoende ter rechtvaardiging van dit geheel gebrek aan Kosovaarse identiteitsdocumenten van uw partner, temeer daar in de periode dat uw partner met u naar Kosovo verhuisde (april 2004) Kosovo nog steeds deel uitmaakte van Servië. Verder heeft uw partner geen idee van wat KFOR is of doet. KFOR, hetgeen staat voor 'Kosovo Force', is de vredesmacht van de NAVO die na het einde van het gewapend conflict in 1999 massaal werd ontplooid in Kosovo en tot op heden alomtegenwoordig is in het Kosovaarse straatbeeld. Op grond van deze vaststellingen kan besloten worden dat de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Kosovo tot oktober 2009 ernstig in het gedrang is. Het feit dat zowel u als uw partner beweerden dat er tot enkele maanden voor jullie vertrek geen politie aanwezig was in Gračanica – wat in strijd is met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie (cf. infra) – zet voorgaande bevinding alleen maar kracht bij (CGVS II, p. 8-9; CGVS partner I, p. 7; CGVS partner II, p. 5).

Voorts kan er zeer ernstig getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw relaas daar uw verklaringen – zo zou u de afgelopen jaren ondermeer ruim 20 keer door gemaskerde Albanezen achternagezeten en herhaaldelijk geslagen zijn, zouden er frequent stenen naar uw huis gegooid zijn, en zouden tot een maand voor uw vertrek naar België op geregelde tijdstippen onbekende personen jullie woning binnengedrongen zijn waarbij u eveneens geregeld geslagen zou zijn – geenszins in overeenstemming te brengen zijn met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (CGVS II, p. 6-10). Uit deze informatie blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren en ook nadien is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en binnen de gemeente Gračanica wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. Ook binnen de gemeente Gračanica zijn er geen grote veiligheidsproblemen voor de Roma-gemeenschap. De drie groepen beschikken zo goed als overal in Kosovo over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Hoewel Roma uit Gračanica zich niet vrij voelen om buiten hun gemeente te reizen, zoals u zelf ook aanstipte (CGVS I, p. 8), blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal evenwel dat dit een voornamelijk op

subjectieve gronden gebaseerd angstgevoel is dat niet meteen door objectieve feiten bevestigd wordt. In de regio Pristina, waartoe ook Graçanica behoort, deden er zich immers al geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer voor. In dit verband verklaarde uw partner overigens dat ze toch regelmatig naar haar vader in Bujanovac reisde, ondermeer wanneer ze met hem haar tante in Skopje (Macedonië) ging bezoeken (CGVS partner II, p. 3).

Hoe dan ook heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u in het geval van eventuele (veiligheids)problemen voor hulp of bescherming geen of onafdoende beroep kon/zou kunnen doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten, met wie noch u, noch uw partner overigens ooit concrete problemen gekend hebben (CGVS II, p. 10; CGVS partner II, p. 6). U verklaarde in dit verband dat er op het moment van het plaatsvinden van bovenvermelde door u beweerde incidenten in Graçanica geen politie aanwezig was. Pas een vijftal maanden voor uw vertrek uit Kosovo was er Albanese politie aanwezig in Graçanica (CGVS II, p. 8-9; CGVS partner II, p. 5). Deze verklaring kan geenszins gelden ter rechtvaardiging voor uw nalaten klacht in te dienen daar zij niet strookt met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Zo heeft Graçanica een eigen politiekantoor in de gemeente dat in 2006 bevolkt was met 41 Serviërs, 11 Albanezen en 1 Bosniak. Tevens zijn er agenten van EULEX (European Union Rule of Law Mission) aanwezig in alle politiekantoren in de regio Pristina, waar Graçanica deel van uitmaakt. Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld.

Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er actueel niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde frequente problemen met Albanezen en Serviërs in Kosovo.

De informatie van het Commissariaat-generaal bevestigt wel dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

U heeft in dit verband onvoldoende gegevens aangebracht die tot deze conclusie zouden kunnen leiden. U verklaarde dat u na het behalen van uw diploma werk ging zoeken. U vermoedt dat, ondanks dat er misschien wel werk voorhanden was, het u geweigerd werd ten gevolge van uw etnie. U heeft zich echter nooit in een tewerkstellingsbureau ingeschreven om geholpen te worden om makkelijker

aan werk te geraken (CGVS II, p. 4-5). Aldus kan er geenszins zondermeer besloten worden tot een systematische discriminatie vanwege de Kosovaarse instanties wat betreft uw toegang tot de arbeidsmarkt. Bijkomend dient hier benadrukt te worden dat het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. In het licht van deze informatie is ook uw bewering dat u in Kosovo sociale bijstand geweigerd zou zijn 'omdat u Roma bent' (CGVS II, p. 2) evenmin overtuigend en aldus niet afdoende om te kunnen gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De informatie maakt overigens expliciet duidelijk dat juist heel wat Roma in Kosovo wel sociale bijstand ontvangen.

Gelet op alles wat voorafgaat, meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bijkomend merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

In verband met Servië - waar u in de periode maart/april 2004 een goede maand verbleef, waar uw partner oorspronkelijk van afkomstig is en waar zowel u als uw partner staatsburger van zijn, zo blijkt uit de door jullie neergelegde identiteitsdocumenten - heeft u evenzeer onvoldoende elementen aangebracht die erop zouden kunnen wijzen dat u er niet zou kunnen terugkeren wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U beperkte zich tot de algemene verklaring dat Servië voor u een verloren land is. U zou er geen werk of niets hebben. Bovendien kende u in Gračanica al voldoende problemen met Serviërs, wat zou dat dan niet van problemen kunnen geven te midden van de Serviërs (CGVS II, p.11). Zowel uw partner als u verklaarden nochtans in Servië geen noemenswaardige problemen gekend te hebben, noch met burgers noch met de Servische autoriteiten (CGVS II, p. 3; CGVS partner II, p. 2-3). Volledigheidshalve kan er hierbij op gewezen worden dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat, net zoals in Kosovo, de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling en dergelijke meer en verstrekt advies aan ministeries en

ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" – een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid – concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van de Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Ook in Servië is aldus een gestage vooruitgang in het bevorderen van de rechten van de Roma merkbaar.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd in bijlage aan uw administratieve dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Ze bevestigen immers louter uw identiteit, uw nationaliteit en uw oorspronkelijke herkomst uit Kosovo, maar niets meer. Uw medisch boekje toont aan dat u toegang had tot en gebruik maakte van de geboden gezondheidszorg in Kosovo. Uw schoolrapporten en diploma bevestigen dat u met succes het middelbaar onderwijs doorliep. Deze elementen worden op zich door mij niet in twijfel getrokken. Zij kunnen evenwel niets wijzigen aan de hierboven reeds geuite twijfel met betrekking tot uw beweerd onafgebroken recent verblijf in Kosovo tot oktober 2009 en de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweerd problemen met Albanen en Serviërs."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw paspoort, geboorteakte en nationaliteitsbewijs staven enkel uw identiteit en nationaliteit, welke hier niet ter discussie staan. Uw gezondheidsboekje geeft weer dat u toegang had en gebruik maakte van de door de Servische instanties aangeboden gezondheidszorg, maar wijzigt bovenstaande bevindingen evenmin.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar asielaanvraag verbindt aan deze van haar echtgenoot S.K. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar echtgenoot.

2.2. De Raad heeft in het arrest nr. 60 071 van 20 april 2011 aan de echtgenoot van verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

"2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Verzoeker tracht de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van de vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), alsmede van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, omdat er geen objectieve elementen zijn die twijfel aan de correctheid van verzoekers verhaal zouden rechtvaardigen en hij het voordeel van de twijfel verdient.

In een derde middel voert verzoeker de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van het EVRM aan.

In een vierde middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Een land waar men wordt gediscrimineerd, aangevallen, niet dezelfde kansen krijgt als anderen maakt, indien men ernaar wordt teruggewezen, een onmenselijke en vernederende situatie/behandeling uit.

2.2.1. Verzoeker betwist niet naast de Kosovaarse, ook de Servische nationaliteit te bezitten. Ten aanzien van de beoordeling in het licht van zijn Servische nationaliteit acht verzoeker het niet relevant dat hij niet aantoont dat hij in Servië problemen zal kennen of zich daar niet op bescherming zal kunnen beroepen, nu hij in Kosovo woonde, Kosovaar is en in Servië geen enkel belang heeft. Verzoeker meent dat hij niet kan verplicht worden om naar een andere staat te vluchten en dat dit niet als reden kan gelden waarom een asielaanvraag of een aanvraag tot subsidiaire bescherming in België niet kan worden toegekend.

2.2.2. Inzake zijn vrees voor vervolging ten aanzien van Servië blijkt uit het administratieve dossier dat verzoeker verklaarde geen noemenswaardige problemen te hebben gekend in Servië, met de burgers noch met de Servische autoriteiten (stuk 3, gehoorverslag CGVS 14/01/2011, p. 3). Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Verzoeker liet na de bescherming in te roepen van de Servische autoriteiten. Gelet op de zich in het administratief dossier bevindende informatie (stuk 16, Subject Related Briefing: Servië: Situatie van de Roma in Servië, 19 januari 2010) kan geconcludeerd worden dat verzoeker, als Roma, in geval van problemen met Serviërs voor nodige bescherming een beroep kan doen op de Servische autoriteiten. Verder blijkt uit de gehanteerde informatie aangaande de algemene werking van de Servische politie dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten, plaatsvinden. Aangezien verzoeker de bescherming van de Servische autoriteiten kan inroepen, is er geen nood aan internationale bescherming voorhanden. In het kader van de devolutive kracht van onderhavig beroep volstaat het voorgaande om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen vluchtelingenrechtelijke vrees noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking."

2.3. Bijgevolg maakt ook verzoekster niet aannemelijk dat zij dient te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER